

Bilag 183.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter

Den 11. februar 1967

Bemærkninger til bilag 182.

Plumrose A/S har tidligere rettet henvendelse til udvalget om flere spørgsmål (udvalgsberetningen af 28. september 1965, bilag 53, side 203-06, med departementets bemærkninger som bilag 54, side 207, jfr. beretningen af 26. maj 1966, bilag 82, side 57-59, med departementets bemærkninger som bilag 83, side 60).

Selskabet fremsætter på ny ønske om, at lovforslaget ændres, således at bestemmelsen i § 7, stk. 2 e, udgår.

Ifølge § 7, stk. 2 e, skal kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen), medregnes i den afgiftspligtige værdi. Dette betyder, at der skal svares afgift af betingede rabatter. Ubetingede rabatter kan fradrages i værdien inden afgiftsberegning.

Selskabet gengiver i henvendelsen sin tidligere argumentation. Selskabets forslag går ud på, at betingede rabatter tillades fradraget ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning, forudsat at rabatydelser afvikles ved, at der udfærdiges faktura respektive kreditnota parterne imellem.

Selskabet anfører, at dets forslag ikke får indflydelse på statens provenu, og at finansministeriet i øvrigt i sin besvarelse af et spørgsmål fra folketingsudvalget (spørgsmål 51 i beretningen af 28. september 1965, side 75-76) har udtalt, „at man ville være villig til at nedsætte statens provenu med afgiften af værdien af rabat- og dividendeydelser til private forbrugere, dersom det ikke kolliderede med hensyn til fastholdelse af, at rabat og dividende

ikke må bringes til fradrag erhvervsdrivende imellem“.

Selskabet mener ikke, at dets forslag indebærer særlig risiko for staten, idet der også i en række andre tilfælde skal udstedes kreditnotaer, som indeholder afgiftsberegninger, der nedsætter modtagerens fradragsberettigede indgående afgift.

Endelig anfører selskabet, at dets forslag er lettere at administrere for erhvervslivet, idet lovforslagets bestemmelser om betingede rabatter giver problemer med at afgøre, om en rabat må betragtes som betinget eller ubetinget. Det gøres i øvrigt gældende, at der under leverancemetoden vil være samme arbejde forbundet med regnskabsførelsen, uanset om rabatterne indgår i beregningsgrundlag for afgiften, hvorimod lovforslagets rabatbestemmelse vil kræve ekstra regnskab for virksomheder, der anvender betalingsmetoden.

Man skal hertil bemærke følgende:

Hvis rabatbestemmelserne, som af selskabet foreslået, alene ændres for omsætninger mellem erhvervsvirksomheder, men ikke ændres for salg til private, vil det, som selskabet anfører, ikke få nogen indflydelse på statens provenu. Den formindskede afgiftsopkrævning hos sælgeren vil modsvares af en tilsvarende formindskelse af køberens fradragsret for indgående afgift. Derimod vil en ændring af rabatbestemmelserne, således at de bliver forskellige, efter som salget sker til erhvervsdrivende eller til forbrugere, medføre forøget besvær for sælgerne, idet disse da må sondre mellem salg til to kategorier